

HOVEDUTSKRIFT AV MØTEPROTOKOLLEN FOR MÅSØY KOMMUNESTYRE

Den 21. november 2008 ble det avholdt møte i Måsøy kommunestyre. Møtet ble avholdt på Havøysund hotell - møtelokalet.

Møtet var berammet med sakliste den 10.11.08 og kommunestyrets representanter ble innkalt med sakliste samme dag.

Videre ble saklisten samme dato sendt kommunestyrets vararepresentanter, distriktsrevisoren, Finnmark Dagblad, NRK, etatene samt politiske partier som er representert i kommunestyret til orientering.

Den 10.11.08 ble også ordførerens utredning til sak 39/08 sendt kommunestyrets representanter/ vararepresentanter og de øvrige som fikk tilsendt saklisten vedr. kommunestyremøtet.

Sak 40/08 er unndratt offentligheten og ble utlevert på møtet.

Av kommunestyrets representanter hadde 3 meldt forfall og vararepresentanter var innkalt.

Frammøtt var:

AV MÅSØY ARBEIDERPARTIS LISTE.

1. Repr. Ingalill Olsen
2. " John Aase
3. " Ingrid Majala
4. " Roy-Arne Andersen
5. " Kjell Larsen
6. " Georg Mathisen
7. " Irene R. Eliassen
8. " Siw Berg
9. Vararepr. Åsmund Høie

AV SENTERPARTIETS LISTE:

10. Repr. Elisabeth D. Guldbrandsen
11. " Thorleif Hanssen
12. Vararepr. Åge Flaten

AV HØYRES LISTE:

13. Repr. Anne-Karin Olli
14. " Knut Arnestad
15. Vararepr. Jan-Harald Lyder

AV SOS. VENSTREPARTIS LISTE:

16. Repr. Lisbeth Seppola

AV FREMSKRITTSPARTIETS LISTE:

17. Repr. Monica Thomassen

Videre deltok rådmann Leif Vidar Olsen og konsulent Eli Moe.

Møtet ble satt kl. 10.00.

Navneopprop ble foretatt.

Etter navneopprop møtte Haile Hansen fra Statens Vegvesen og orienterte om rassikring av RV 889.

Ordførerens innstilling:

Måsøy kommunestyre viser til Kystutvalget for Finnmarks utredning som ble avlevert i Vestertana 18.02.08. Utvalget har vært ledet av Carsten Smith og bestått av 9 personer. Det framlagte forslaget er enstemmig fra utvalget.

Måsøy kommune slutter seg til utvalgets forståelse av rettsgrunnlaget for samer og andres rett til fiske i havet utenfor Finnmark.

Måsøy kommune gjennomgår utvalgets forslag og kommenterer disse ut fra mulighet for hvordan de kommer til å fungere, ikke minst for fiskerne i Finnmark. Det er viktig at endringer fører til forbedringer for fiskeriene og aktivitet, både på sjø og land. Fiskerinæringa er allerede svært regulert, og bør ikke ytterligere byråkratiseres. Målet må være å rekruttere nye til næringa, samt å ivareta eksisterende næringsutøvere.

Utvalget fastslår at folket i Finnmark har rett til fiske i havet utenfor Finnmark på grunnlag av historisk bruk og folkerettes regler om urfolk og minoriteter. Denne retten gjelder for folk bosatt i fjordene, men utvalget velger å la den omfatte hele Finnmark, ikke minst ut fra hva som er praktisk gjennomførbart. Det betyr at i teorien kunne en ende opp med to reguleringsregimer for Finnmark, ett i fjordene og ett langs kysten. Det er fornuftig, mest praktisk og minst konfliktskapende å lande på et felles regime for fiske i Finnmark, og at retten gjelder for alle folkegrupper. Finnmark er et multietnisk samfunn hvor det gjennom historiene har beveget seg mange mennesker ut og inn av fylket, nyttiggjort seg havets ressurser, uavhengig av etnisitet. Måsøy kommune mener at den eneste farbare vei for et fredelig samkvem i Finnmark, er like rettigheter til alle, uavhengig av etnisitet. Våre rike naturressurser må utnyttes til beste for fylkets innbyggere, og sikre utvikling og vekst i Finnmark.

Utvalget fastslår at retten til fiske knytter seg til rett til eget forbruk, rett til å begynne som fisker i næring og som yrkesfisker å fiske en mengde som gir grunnlag for en husholdning, enten som levevei eller sammen med annen næring. Denne rett er ikke avhengig av at en kjøper en kvote og gjelder alle bosatt i Finnmark. Måsøy kommune slutter seg til prinsippet om at en slik rett ikke kan utløse et krav om kjøp av kvote, men en tildeling. Prinsippet om en mengde fisk som gir grunnlag for en husholdning, er meget vagt og vanskelig å omsette i praktisk handling. En husholdning er et tøyelig og mangesidig begrep, med ulike individuelle behov. Denne retten bør tallfestes, enten i forhold til en regulering knyttet til et visst antall G, eller til en garanti for en minimumskvote, av en gitt størrelse. Dette er så prinsipielt at det må avklares av Stortinget og ikke overlates til et eventuelt styre eller en annen forvaltning.

Utvalget angir en særlig rett (den som utløser konklusjonen om rettigheter til fiske i Finnmark) til fiske for de som er bosatt ved den enkelte fjord. Denne retten kalles fjordretten. Utenfor fjordene har fiskere bosatt utenfor Finnmark rett til fiske på lik linje med finnmarksfiskerne. Dette er et viktig prinsipp både for fiskere fra Finnmark og for fremmedfiskere. Kysten av Finnmark har alltid vært avhengig av fremmedfiskere, særlig i forbindelse med vårfisket. Både for å få tatt opp kvantumet, for å sørge for råstoff til landindustrien og for å sikre tradisjonell aktivitet til Finnmarks beste. Dette fisket har også vært med på å bidratt til driftsøkonomien for den samme fremmedflåten.

Måsøy kommune er glad for at det ikke skilles mellom finnmarksfiskere og fremmedfiskere på muligheter for å fiske i farvannene utenfor fjordlinja. En egen regulering av fisket på fjordene kan dempe en del av de konfliktene vi har hatt i tilknytning til bruk av i særlig grad aktive redskaper nært land og i fjordene. Måsøy kommune slutter seg til dette forslaget.

Når det gjelder regulering og forvaltning av havet utenfor Finnmark, mener Måsøy kommune at det må utredes ordninger innefor dagens etablerte nasjonale system.

Måsøy kommune mener at å bygge på etablert fiskerikompetanse vil styrke Finnmark i større grad enn innføring av Finnmark Fiskeriforvaltning vil gjøre.

Den rettigheten som avleder forslaget om et nytt styringsorgan, Finnmark fiskeriforvaltning, kan i følge utvalgets utredning, knyttes til sjøsamenes eksklusive rettigheter i fjordene i Finnmark. En egen regulering og forvaltning kan teoretisk således kun knyttes til fjordretten. Utvalget anser det som lite realistisk å gjennomføre, samt uheldig for fylket som helhet. Måsøy kommune deler denne oppfatningen, men viser til at det er svært

viktig å finne gjennomførbare og samlende løsninger for regulering og forvaltning. Denne løsningen må sikre fiskernes rettsikkerhet, samt fiskerifaglig kompetanse, fiskermedvirkning og urfolkets rett til medinnflytelse og medbestemmelse. Det er således svært mange hensyn som skal veies opp mot hverandre. I tillegg må det være et krav til resultatet av dette at det skal være et system som blir bedre for fiskerne, innbyggerne og fellesskapet i Finnmark.

Ved innføring av regulerings- og forvaltningsordninger innenfor dagens nasjonale system, eventuelt en ny Finnmark fiskeriforvaltning, bør en bygge på og videreutvikle den fiskerikompetanse som finnes i Finnmark i tilknytning til Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark, samt styrke Fiskerikontorene som ligger i kommunene. Hvis en greier å videreutvikle denne kompetansen sikrer en faglig forsvarlighet, en sikrer hensynet til at fisken er en vandrende art som ikke bare befinner seg i Finnmarkssonen, og en sikrer samspillet i forvaltningen mellom Finnmarkssonen – fra fjordbotnen til 4 nautiske mil utenfor grunnlinja. Dette samspillet må være tilstede for å sikre en bærekraftig forvaltning av hele havet utenfor Finnmark.

Hovedformålet må være å sikre kvoter og fordele disse i Finnmark. Dette er arbeid som må knyttes opp mot Storting og regjering, da sikring av kvoter til oppfyllelse av rettigheter, tilligger staten. Fiskeridirektoratets regionkontor, samt lokalkontorene langs kysten, kan forvalte ressursene ut fra lovens intensjon, samt hensyn til en helhetlig forvaltning som henger sammen både i og utenfor Finnmarkssonen. Denne modellen krever at kompetansen knyttet til både regionkontoret og kontorene i kommunene styrkes, og antall stillinger utvides.

Flere av forslagene i NOU 2008:5 krever en juridisk avklaring for næringen og videre utredning før de eventuelt kan realitetsbehandles og iverksettes.

Det gjelder forslaget om rett til kvote, også omtalt som gratis deltakeradgang. En slik rett vil utvilsomt være positivt for rekruttering til fiskerinæringa i Finnmark. Imidlertid vil det medføre problem at vi i samme fylke vil ha fiskere i den minste størrelsesgruppen (under 11 m) med gratis deltakeradgang og fiskere som har investert i rettigheter. Det sier seg selv at de som har betalt for rettighetene vil ha større gjeldsbyrde enn de som har fått tildelt gratis deltakeradgang.

Fylkesbindingene for salg av rettigheter utenfor Finnmark, kan som en konsekvens av dette, revurderes, men det kan igjen føre til at Finnmark tappes for kvoter.

Problematikken knyttet til eksisterende rettigheter/nye gratis deltakeradganger må utredes nærmere.

Det er også viktig at retten til gratis deltakeradgang sikres i avskrivningstiden på et fartøy, minimum 15 år. Det av hensyn til eksterne finansieringskilder.

Videre må statens finansieringsforpliktelser, både overfor de som er i besittelse av fiskekvoter i Finnmark i dag, samt overfor de nye som tildeles uomsettelige kvoter etter rettigheter, fastslås.

Det må foreligge en utredning om hvordan tilføring av ekstra kvoter til Finnmark skal ivaretas og hvilke konsekvenser dette medfører for resten av landet.

Måsøy kommune mener styringen av dette arbeidet primært må tillegges Fiskeri- og kystdepartementet, samtidig som Sametinget, som det folkevalgte organ for den samiske befolkning i Norge, deltar i dette arbeidet gjennom en tilpassning av dagens konsultasjonssystem med Regjeringen. Det eksisterende regionale fiskeridirektorat vil utøve forvaltning og reguleringsbestemmelser. Hvis dette ikke lar seg gjennomføre vil Måsøy kommunestyre subsidiært støtte etablering av Finnmark Fiskeriforvaltning

Behandling:

Ap v/repr. Roy Arne Andersen fremmet forslag på følgende endring av siste avsnitt i ordførerens innstilling:

Første setning endres til:

Måsøy kommune mener styringen av dette arbeidet primært må tillegges Fiskeri- og kystdepartementet, samtidig som sametinget og fylkestinget deltar i dette arbeidet gjennom en tilpassing av dagens konsultasjonssystem med regjeringen.

Repr. Kjell Larsen (AP) fremmet følgende forslag:

Siste setning i ordførerens innstilling strykes.

Høyre v/repr. Anne Karin Olli fremmet forslag på følgende tillegg i ordføreresns innstilling – 5 avsnitt, etter ..... gjelder alle bosatt i Finnmark:

Måsøy kommune er således positiv til forslag om en friere adgang til deltakelse i fisket for folk bosatt i Finnmark og at dette skjer uten etnisk tilhørighet. Måsøy kommune mener at prinsippet "Nærhet gir rett" med fordel kan anvendes i Finnmark.

Det ble deretter votert over de forliggende forslag:

1. Forslaget fremmet av AP v/repr. Roy- Arne Andersen – Enst. vedt.
2. Forslaget fremmet av Høyre v/repr. Anne Karin Olli – Vedtatt mot 1 stemme.
3. Forslaget fremmet av repr. Kjell Larsen (AP) – Falt mot 4 stemmer

Deretter ble det votert over hele innstillingen med de endringer som var vedtatt – Enst. vedt.

Kommunestyrets vedtak:

Måsøy kommunestyre viser til Kystutvalget for Finnmarks utredning som ble avlevert i Vestertana 18.02.08. Utvalget har vært ledet av Carsten Smith og bestått av 9 personer Det framlagte forslaget er enstemmig fra utvalget.

Måsøy kommune slutter seg til utvalgets forståelse av rettsgrunnlaget for samer og andres rett til fiske i havet utenfor Finnmark.

Måsøy kommune gjennomgår utvalgets forslag og kommenterer disse ut fra mulighet for hvordan de kommer til å fungere, ikke minst for fiskerne i Finnmark. Det er viktig at endringer fører til forbedringer for fiskeriene og aktivitet, både på sjø og land. Fiskerinæringa er allerede svært regulert, og bør ikke ytterligere byråkratiseres. Målet må være å rekruttere nye til næringa, samt å ivareta eksisterende næringsutøvere.

Utvalget fastslår at folket i Finnmark har rett til fiske i havet utenfor Finnmark på grunnlag av historisk bruk og folkerettes regler om urfolk og minoriteter. Denne retten gjelder for folk bosatt i fjordene, men utvalget velger å la den omfatte hele Finnmark, ikke minst ut fra hva som er praktisk gjennomførbart. Det betyr at i teorien kunne en ende opp med to reguleringsregimer for Finnmark, ett i fjordene og ett langs kysten. Det er fornuftig, mest praktisk og minst konfliktskapende å lande på et felles regime for fiske i Finnmark, og at retten gjelder for alle folkegrupper. Finnmark er et multietnisk samfunn hvor det gjennom historiene har beveget seg mange mennesker ut og inn av fylket, nyttiggjort seg havets ressurser, uavhengig av etnisitet. Måsøy kommune mener at den eneste farbare vei for et fredelig samkvem i Finnmark, er like rettigheter til alle, uavhengig av etnisitet. Våre rike naturressurser må utnyttes til beste for fylkets innbyggere, og sikre utvikling og vekst i Finnmark.

Utvalget fastslår at retten til fiske knytter seg til rett til eget forbruk, rett til å begynne som fisker i næring og som yrkesfisker å fiske en mengde som gir grunnlag for en husholdning, enten som levevei eller sammen med annen næring. Denne rett er ikke avhengig av at en kjøper en kvote og gjelder alle bosatt i Finnmark. Måsøy kommune er således positiv til forslag om en friere adgang til deltakelse i fisket for folk bosatt i Finnmark og at dette skjer uten etnisk tilhørighet. Måsøy kommune mener at prinsippet "Nærhet gir rett" med fordel kan anvendes i Finnmark. Måsøy kommune slutter seg til prinsippet om at en slik rett ikke kan utløse et krav om kjøp av kvote, men en tildeling. Prinsippet om en mengde fisk som gir grunnlag for en husholdning, er meget vagt og vanskelig å omsette i praktisk handling. En husholdning er et tøyelig og mangesidig begrep, med ulike individuelle behov. Denne retten bør tallfestes, enten i forhold til en regulering knyttet til et visst antall G, eller til en garanti for en minimumskvote, av en gitt størrelse. Dette er så prinsipielt at det må avklares av Stortinget og ikke overlates til et eventuelt styre eller en annen forvaltning.

Utvalget angir en særlig rett (den som utløser konklusjonen om rettigheter til fiske i Finnmark) til fiske for de som er bosatt ved den enkelte fjord. Denne retten kalles fjordretten. Utenfor fjordene har fiskere bosatt utenfor Finnmark rett til fiske på lik linje med finnmarksfiskerne. Dette er et viktig prinsipp både for fiskere fra Finnmark og for fremmedfiskere. Kysten av Finnmark har alltid vært avhengig av fremmedfiskere, særlig i forbindelse med vårfisket. Både for å få tatt opp kvantumet, for å sørge for råstoff til landindustrien og for å sikre tradisjonell aktivitet til Finnmarks beste. Dette fisket har også vært med på å bidratt til driftsøkonomien for den samme fremmedflåten.

Måsøy kommune er glad for at det ikke skilles mellom finnmarksfiskere og fremmedfiskere på muligheter for å fiske i farvannene utenfor fjordlinja. En egen regulering av fisket på fjordene kan dempe en del av de konfliktene vi har hatt i tilknytning til bruk av i særlig grad aktive redskaper nært land og i fjordene. Måsøy kommune slutter seg til dette forslaget.

Når det gjelder regulering og forvaltning av havet utenfor Finnmark, mener Måsøy kommune at det må utredes ordninger innefor dagens etablerte nasjonale system.

Måsøy kommune mener at å bygge på etablert fiskerikompetanse vil styrke Finnmark i større grad enn innføring av Finnmark Fiskeriforvaltning vil gjøre.

Den rettigheten som avleder forslaget om et nytt styringsorgan, Finnmark fiskeriforvaltning, kan i følge utvalgets utredning, knyttes til sjøsamenes eksklusive rettigheter i fjordene i Finnmark. En egen regulering og forvaltning kan teoretisk således kun knyttes til fjordretten. Utvalget anser det som lite realistisk å gjennomføre, samt uheldig for fylket som helhet. Måsøy kommune deler denne oppfatningen, men viser til at det er svært viktig å finne gjennomførbare og samlende løsninger for regulering og forvaltning. Denne løsningen må sikre fiskernes rettsikkerhet, samt fiskerifaglig kompetanse, fiskermedvirkning og urfolkets rett til medinnflytelse og medbestemmelse. Det er således svært mange hensyn som skal veies opp mot hverandre. I tillegg må det være et krav til resultatet av dette at det skal være et system som blir bedre for fiskerne, innbyggerne og fellesskapet i Finnmark.

Ved innføring av regulerings- og forvaltningsordninger innenfor dagens nasjonale system, eventuelt en ny Finnmark fiskeriforvaltning, bør en bygge på og videreutvikle den fiskerikompetanse som finnes i Finnmark i tilknytning til Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark, samt styrke Fiskerikontorene som ligger i kommunene. Hvis en greier å videreutvikle denne kompetansen sikrer en faglig forsvarlighet, en sikrer hensynet til at fisken er en vandrende art som ikke bare befinner seg i Finnmarkssonen, og en sikrer samspillet i forvaltningen mellom Finnmarkssonen – fra fjordbotnen til 4 nautiske mil utenfor grunnlinja. Dette samspillet må være tilstede for å sikre en bærekraftig forvaltning av hele havet utenfor Finnmark.

Hovedformålet må være å sikre kvoter og fordele disse i Finnmark. Dette er arbeid som må knyttes opp mot Storting og regjering, da sikring av kvoter til oppfyllelse av rettigheter, tilligger staten. Fiskeridirektoratets regionkontor, samt lokalkontorene langs kysten, kan forvalte ressursene ut fra lovens intensjon, samt hensyn til en helhetlig forvaltning som henger sammen både i og utenfor Finnmarkssonen. Denne modellen krever at kompetansen knyttet til både regionkontoret og kontorene i kommunene styrkes, og antall stillinger utvides.

Flere av forslagene i NOU 2008:5 krever en juridisk avklaring for næringen og videre utredning før de eventuelt kan realitetsbehandles og iverksettes.

Det gjelder forslaget om rett til kvote, også omtalt som gratis deltakeradgang. En slik rette vil utvilsomt være positivt for rekruttering til fiskerinæringa i Finnmark. Imidlertid vil det medføre problem at vi i samme fylke vil ha fiskere i den minste størrelsesgruppen (under 11 m) med gratis deltakeradgang og fiskere som har investert i rettigheter. Det sier seg selv at de som har betalt for rettighetene vil ha større gjeldsbyrde enn de som har fått tildelt gratis deltakeradgang.

Fylkesbindingene for salg av rettigheter utenfor Finnmark, kan som en konsekvens av dette, revurderes, men det kan igjen føre til at Finnmark tappes for kvoter.

Problematikken knyttet til eksisterende rettigheter/nye gratis deltakeradganger må utredes nærmere.

Det er også viktig at retten til gratis deltakeradgang sikres i avskrivningstiden på et fartøy, minimum 15 år. Det av hensyn til eksterne finansieringskilder.

Videre må statens finansieringsforpliktelser, både overfor de som er i besittelse av fiskekvoter i Finnmark i dag, samt overfor de nye som tildeles uomsettelige kvoter etter rettigheter, fastslås.

Det må foreligge en utredning om hvordan tilføring av ekstra kvoter til Finnmark skal ivaretas og hvilke konsekvenser dette medfører for resten av landet.

Måsøy kommune mener styringen av dette arbeidet primært må tillegges Fiskeri- og kystdepartementet, samtidig som sametinget og fylkestinget deltar i dette arbeidet gjennom en tilpasning av dagens konsultasjonssystem med regjeringen.

Det eksisterende regionale fiskeridirektorat vil utøve forvaltning og reguleringsbestemmelser. Hvis dette ikke lar seg gjennomføre vil Måsøy kommunestyre subsidiært støtte etablering av Finnmark Fiskeriforvaltning.

Enst. vedt.

Følgende var inhabil i sak 40/08 – ansettelse rådmann – og fratrådte møtet under behandling av saka:

1. Ordfører Ingalill Olsen (A) – Er leder i Finnmark AP og hvor søker Aina Borch er ansatt som fylkessekretær.
Jfr. fvl. § 6, 2. ledd.
2. Irene R. Eliassen (A) – Ektefelle til søker Tor Eliassen. Jfr. fvl. § 6, 1. ledd, pkt. c.

Følgende vararepresentanter var innkalt og tiltrådte møtet under behandling av sak 40/08:

1. Hanne Mathisen (A)
2. Arnstein Larsen (A)

Varaordfører John Aase ledet møtet under behandling av sak 40/08.

40/08

ANSETTELSE RÅDMANN

Formannskapets innstilling:

Måsøy kommunestyre vedtar å tilsette Aina Borch som rådmann i Måsøy kommune. Stillingen er åremålsstilling på 6 år.

Dersom Aina Borch ikke tar stillingen blir stillingen lyst ut på nytt.

Behandling:

Kommunestyrets vedtak:

Formannskapets innstilling vedtas.

Enst. vedt.

Innkalte vararepresentanter fratrådte møtet er behandling av sak 40/08 og underskrev protokollen:

Hanne Mathisen (s)

Arnstein Larsen (s)